

губила значението си само *Историята на италианските държави* (1829—34). Това съчинение е цѣнно по многото материалъ, събранъ въ него, и по въодушевението, съ което е написано. Въ 1880 издѣже Л-та автобиография: Н. Leo, «Meine Jugendzeit».

Леонардо де Винчи. Виж *Винчи*.

Леонида. Спартански царь, Анаксандридовъ синъ, настѣдилъ прѣстола слѣдъ брата си Клеомена, царувалъ отъ 493 до 486 прѣди Р. Х. Съврѣменнитѣ нему гръцки историци не разказватъ за неговитѣ държавни работи въ продължение на 8-годишното му царуване. Когато Ксерксъ потеглилъ съ огромна сила среща Гръция, на Л. било отредено да завземе тѣсния Термопилски протокъ — единствения достѣпъ въ Гръция. Л. ималъ въ началото нѣколко хиляди войска. Персияне се опитали напразно да го добиятъ на страната си съ обѣщанieto да го направятъ царь на цѣла Гръция; и когато Ксерксъ испратилъ скороходецъ до гръцитѣ да сложатъ оржиято си, Л. отговорилъ: «Дойди, та го земи». Нъ нѣкой си прѣдатель Етиалтъ показалъ на неприятеля една пѣтчка прѣзъ планина Ида въ тила на гръцитѣ; и Л., когато видѣлъ, че е невъзможно вече да се затваря пѣтѣ на неприятеля, распусналъ по-голѣмата частъ отъ войската си, а самъ съ 300 спартанци и 700 теспийци, когато настанѣла нощта, се хвърлилъ съ отчаяно въодушевление на многобройния неприятель, и намѣрилъ юнашка смъртъ. Послѣ, по едно прѣдложение на Павзания, побѣдителя при Платея, Л-витѣ остатки се прѣнесли въ Спарта. Благодарното отечество

въздигнѣло на полето на битвата великолѣпенъ паметникъ на паднѣлия монархъ. Освѣнъ това, Спарта установила въ честь на Л. всѣкигодишни празденства, наречени «Леонидеани», на които се изговаряли похвални слова Л-у и ставали военни игри; на тия игри могли да зиматъ участие само лакедемонянецѣ.

Леонически стихъ. По името на срѣдновѣковни поетъ *Леона*, който е писалъ на латински шестостѣпни стихове, въ които срѣдата се ритмува съ края.

Леонтий. Гръцки ученъ, родомъ отъ Солунъ или Калабрия; отишелъ въ Флоренция въ 1360, дѣто по прѣпорѣката на Бокацио билъ назначенъ учителъ на гръцки. Той направилъ първия прѣводъ на Омира на латински, и прѣвъ държалъ публични скаски върху великия поетъ въ западна Европа. Л. отишелъ въ Венеция, дѣто се срѣщналъ съ Петрарка, Барлаамовъ ученикъ. Отъ Венеция трѣгнѣлъ за Цариградъ, нъ умрѣлъ на пѣтѣ по Адриатическо море.

Леонфорте. Градъ въ Сицилия, въ планинска страна, на Срѣдиземно море, 65 килом. на зап. отъ Катания; 13,000 жит. Търговия съ маслиново масло, вино и жито.

Леонъ. Едно врѣме кралство въ сѣв.-западна Испания, което имало за прѣдѣли на сѣв. Астурия, на зап. Галиция и Португалия, на югъ Естрамадура, на ист. Стара-Кастилия. Простр. около 45,000 чет. килом. съ насел. 900,000 жит. Сегашната испанска областъ съ това име е съставена отъ сѣверната частъ на нѣкогашното кралство и има простр. 15,971 чет. килом. и насел. 350,210 жит. Земята на стари Л. е планинска на сѣв. и на югъ. На зап.